

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДАНЪК ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ

(Обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86 от 24.10.2006 г.; доп., бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд на РБ от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм., бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; изм., бр. 59 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 108 от 2007 г.; бр. 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г.; доп., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 23 от 2009 г.; бр. 74 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г.; бр. 94 от 2010 г., изм., бр. 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 19 от 2011 г.; изм., бр. 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г., бр. 54 от 2012 г.)

§ 1. В чл. 7, ал. 5 т. 8 думите „извършване на работа” и „извършване на работата” се заменят с „извършване на оценка или работа” и „извършване на оценката или работата”.

§ 2. В чл. 9 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2, т. 4 думите „ремонт и/или” се заличават.

2. В ал. 3 се създава т. 3:

“3. безвъзмездното извършване на услуга от държател/ползвател за подобрене на нает или предоставен за ползване актив.”

3. В ал. 4, т. 2 и т. 3 се отменят.

§ 3. В чл. 10, ал. 1 се създава т. 4:

„4. преобразуване на бюджетни организации, държавни или общински предприятия, в резултат на което новообразуваните организации или предприятия са универсални правоприменици на преобразуваните.”

§ 4. В чл. 13, ал. 4, т. 8 думите „извършване на работа” и „извършване на работата” се заменят с „извършване на оценка или работа” и „извършване на оценката или работата”.

§ 5. В чл. 23 се създават ал. 4 и 5:

(4) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по отдаване под наем или предоставяне за ползване на превозни средства, различен от краткосрочен наем или краткосрочно предоставяне за ползване на превозни средства на данъчно незадължено лице е мястото, където получателят е установен или има постоянен адрес или обичайно пребиваване.

(5) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по отдаване под наем, или предоставяне за ползване на плавателен съд, различен от краткосрочен наем или краткосрочно предоставяне за ползване на плавателен съд за развлекателни и за спортни цели или за лични нужди на данъчно незадължено лице е мястото, където плавателният съд за развлечение фактически е предоставен на разположение на получателя по доставката, когато тази услуга фактически се предоставя от доставчика от мястото му на стопанска дейност или от постоянен обект, разположен на това място.

§ 6. В чл. 25, ал. 3 т. 6 се изменя така:

“6. датата на фактическото връщане на актива от държател/ползвател с подобрението при прекратяване на договора за наем или преустановяване ползването на актива.”

§ 7. В чл. 26, в ал. 6 се създадат изречения второ и трето:

“(6) Левовата равностойност на валутата може да бъде определена по последния обменен курс, публикуван от Европейската централна банка към момента, в който данъкът става изискуем. Конвертирането между валути, различни от еврото, се извършва, като се използва обменният курс на всяка от тези валути към еврото.”

§ 8. Чл. 50 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея се създава т. 3:

„т. 3. продажбата на стоки, за които е извършена корекция по реда на чл. 79, ал. 3 или чл. 79, ал. 6, с изключение на доставки на стоки посочени в приложение № 2, по които данъкът е изискуем от получателя.”

2. Създава се ал. 2:

„(2) Разпоредбите на ал. 1, т. 1 и т. 2 не се прилагат при упражнено право на данъчен кредит или извършена корекция по реда на чл. 79, ал. 8.”

§ 9. В чл. 51 се създава ал. 6:

„(6) При доставка с непрекъснато изпълнение на стоки по чл. 7, ал. 1-4 с продължителност за период, по-дълъг от един календарен месец, данъчното събитие настъпва в края на всеки календарен месец, като за календарния месец на прекратяване на доставките, данъчното събитие настъпва на датата на прекратяване на доставките.”

§ 10. В чл. 52 се създава ал. 4:

„(4) При доставки по чл. 51, ал. 6 данъчната основа за всеки календарен месец се определя пропорционално на броя на дните, включени в съответния календарен месец, спрямо общия брой на дните на изпълнение на доставката, включително дните от месеца на прекратяване на доставките.”

§ 11. В чл. 70 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) Точка 4 се изменя така:

„4. е придобит или внесен мотоциклет или лек автомобил;”

б) Точка 5 се изменя така:

„5. стоката или услугата са свързани с поддръжката, ремонта, подобрението и експлоатацията на превозните средства по т. 4;“

2. В ал. 2 се създава т. 5:

„ т. 5. Лицето извършва с превозните средства по ал. 1, т. 4 основна дейност. В тези случаи правото на приспадане на данъчен кредит е налице от началото на месеца, следващ този, за който е изпълнено изискването за основна дейност. ”

§ 12. В чл. 74 се правят следните изменения:

1. В ал. 2, т. 3 думите „седем дни” се заменят с „45 дни”.

2. В ал. 3, т. 6 думите „седем дни” се заменят с „45 дни”.

§ 13. В чл. 75, ал. 3 думите „седмия ден” се заменят с „45-ия ден”.

§ 14. В чл. 76, ал. 2 т. 4 думите „7 дни” се заменят с „45 дни”.

§ 15. В чл. 77, ал. 3 думите „седмия ден” се заменят с „45-ия ден”.

§ 16. В чл. 79, ал. 8 се изменя така:

„(8) Регистрирано лице, което не е приспаднало или частично е приспаднало данъчен кредит за произведени, закупени, придобити или внесени от него стоки или услуги и впоследствие ги използва само за извършване на облагаеми доставки по чл. 69, има право да упражни право на данъчен кредит или да коригира (увеличи) размера на ползвания частичен данъчен кредит по ред и в размер, определени в правилника за прилагане на закона.”

§ 17. В чл. 80, ал. 2, т. 2 след думата “лицето” се добавя „или лицето, което използва стоката” се правят следните изменения:

§ 18. В чл. 101, ал. 7 думите „ал. 5” се заменят с „ал. 6”.

§ 19. В чл. 103 ал. 2 думите „7 дни” се заменят с „45 дни”.

§ 20. В Глава единадесета “Документиране на доставките” се създава чл.111а:

“Общи положения

чл.111а (1) Документирането на доставките по закона се извършва според място на изпълнение на доставката и установеността на лицето.

(2) Документирането на доставките с място на изпълнение на територията на страната се извършва по реда на тази глава.

(3) Документирането на доставки с място на изпълнение на територията на друга държава членка, се извършва по реда на тази глава, когато данъкът за доставката е изискуем от получателя и доставчикът е лице, което:

1. е установило независимата си икономическа дейност на територията на страната или има постоянен обект на територията на страната, от който е извършена доставката или при липса на такова установяване или такъв обект - има постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната и

2. не е установено в държавата членка, на чиято територия е мястото на изпълнение на доставката или неговият постоянен обект в тази държава членка не взема участие в доставката.

(4) Документирането на доставка на стоки или услуги с място на изпълнение на територията на трета страна или територия се извършва по реда на тази глава, когато доставчикът е установил независимата си икономическа дейност на територията на страната или има постоянен обект на територията на страната, от който е извършена доставката или при липса на такова установяване или такъв обект - има постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната.

(5) В случаите когато фактурата и известието към фактурата се издава от лицето, на което се доставят стоките или услугите (самофактуриране по чл.113, ал.11), ал. 3 не се прилага.

(6) Доставчикът не прилага ал. 2 за доставки с място на изпълнение на територията на страната, когато данъкът е изискуем от получателя и доставчика:

1. не е установил независимата си икономическа дейност на територията на страната, няма постоянен обект на територията на страната, от който е извършена доставката и при липса на такова установяване или такъв обект - няма постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната и
2. е установен в друга държава членка или има постоянен обект в друга държава членка, от който е извършена доставката.”

§ 21. В чл. 113 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 7 и 9 думата “фактури” се заменя с “фактури и известия към фактури”.

2. Ал. 11 се изменя така :

“(11) Фактура или известие към фактура от името и за сметка на данъчно задълженото лице - доставчик, може да издава и получателят по доставката, ако има предварително споразумение между двете страни и при условие, че е налице процедура за приемане на всяка фактура или известие към фактура от данъчно задълженото лице, доставящо стоките или услугите.”

3. Създават се нова ал. 12 и ал. 13:

“(12) Електронни фактури и електронни известия към фактури се считат за издадени на датата, на която доставчикът или друго лице, действащо от негово име, предостави фактурите и известията към фактурите така, че да могат да бъдат получени от клиента.

(13) За две или повече извършени доставки на стоки или услуги, данъкът за които става изискуем през един и същ данъчен период, може да се издаде сборна фактура. Сборната фактура задължително съдържа реквизитите по чл. 114, ал.1, т. 9-15 за всяка отделна доставка, отразена в сборната фактура и се издава не по-късно от последния ден на месеца, през който данъкът за доставките е станал изискуем, а при вътреобщностни доставки – в срока по ал. 5.”

§ 22. В чл.114 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 4, изречение второ думите „посочва изрично, че данъкът е изискуем от получателя” се заменят с “вписва “обратно начисляване”.

2. Ал. 6 се изменя така:

“(6) Всяко данъчно задължено лице, по избран от него начин, осигурява от момента на издаването им до края на периода на съхранението им автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на фактурите и известията към фактурите, издадени от него или от негово име, както и на получените от него фактури и известия към фактури, независимо дали са на хартиен носител или в електронна форма.

3. Създадат се нова ал. 7, 8, 9, 10 и 11:

“(7) Фактурата може да не съдържа реквизитите по ал.1, т. 12, 14 и 15, когато сумата на данъчната основа и данъка не превишава 200 лв., с изключение на документиране на доставките с място на изпълнение на територията на друга държава-членка, на вътреобщностни доставки и дистанционни продажби на стоки .”

(8) В случаите по чл. 111а, ал. 3 издадената от данъчно задълженото лице – доставчик фактура може да не съдържа реквизитите по ал. 1, т. 12 и 13.

(9) Документирането на доставките с електронни фактури и електронни известия към фактури се извършва, при условие че такова документиране се приема от получателя. Приемането се извършва в писмена форма (официално

или не) или мълчаливо – чрез обработка или плащане на фактурите и известията към фактурите.

(10) Автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на фактурата и известието към фактурата се осигуряват чрез какъвто и да е контрол на стопанската дейност, при който се установява надеждна одитна следа, свързваща фактурата и известието към фактурата и доставката на стоки или услуги или чрез друга технология или процедура, гарантираща автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на фактурата или известието към фактурата.

(11) Освен чрез контрола на стопанската дейност по ал. 8, автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на електронна фактура и електронно известие към фактура се осигуряват чрез следните примерни технологии:

1. квалифициран електронен подпис по смисъла на Закона за електронния документ и електронния подпис или
2. електронен обмен на данни.”

§ 23. В чл. 115 се създава ал. 7:

“(7) Известието към фактура може да не съдържа реквизитите по чл. 114, ал. 1, т. 12, 14 и 15, освен когато се документират доставките с място на изпълнение на територията на държава-членка, вътреобщностните доставки и дистанционните продажби на стоки.”

§ 24. В чл. 120, ал. 5 се изменя така:

„(5) Отчетът за извършените през данъчния период покупки по ал. 4 се съставя най-късно в последния ден на данъчния период.”

§ 25. В чл. 121, ал. 2 думата “ненарушеността” се заменя с “целостта” и се създава изречение второ “Когато данъчните документи се съхраняват чрез електронни средства, в срока по ал.1 данъчно задължените лица съхраняват и данните, осигуряващи автентичността на произхода и целостта на тяхното съдържание.”

§ 26. Член 122 се изменя така:

“Право на достъп до данъчни документи, съхранявани с помощта на електронни средства

Чл. 122. Когато данъчно задълженото лице съхранява с помощта на електронни средства, гарантиращи (онлайн) достъп до електронни фактури и електронни известия към фактури, издадени или получени от него, лицето е длъжно да осигури електронен (онлайн) достъп до съхраняваните данни на:

1. компетентните органи по приходите - когато лицето е установено на територията на страната, както и когато лицето не е установено на територията на страната, но данъкът за доставката е дължим в България;

2. компетентните органи на държавата членка, където данъкът е дължим – когато лицето е установено на територията на страната, а данъкът за доставката е дължим в друга държава членка.”

§ 27. В чл. 125 се създава ал. 13:

„(13) Декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават и от нерегистрирано лице за последния данъчен период, през който лицето е

било регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност по реда и сроковете по предходните алинеи.”

§ 28. В чл. 132 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „регистрирано лице” се добавя “на основание чл. 96 и чл. 100, ал. 1”.

2. В ал. 4 думите „14-ия ден” се заменят с „45-ия ден”.

§ 29. Член 142 се изменя така:

„(1) Данъкът за доставката на обща туристическа услуга се начислява с издаване на протокол, а във фактурата и известието към нея се вписва „режим на облагане на маржа – туристически услуги.

(2) Документирането и отчитането на доставката на обща туристическа услуга се извършва по ред, определен с правилника за прилагане на закона.”

§ 30. Член 148 се изменя така:

„Чл. 148. (1) Във фактурата и известието към фактурата, дилърът вписва „режим на облагане на маржа – стоки втора употреба” или „режим на облагане на маржа – произведения на изкуството”, или „режим на облагане на маржа – произведения на изкуството.

(2) Документирането и отчитането на доставката на стоки по специалния ред на облагане на маржа се извършва по ред, определен с правилника за прилагане на закона.”

§ 31. В чл. 176 се създава т. 6:

„6. не представи или не осигури достъп до издадени или съставени от него оригинални счетоводни документи, изискани от органа по приходите, освен ако документите са загубени или унищожени, за което лицето е уведомило органите по приходите.”

§ 32. В чл. 176а, ал. 1, т. 2 думите „в качеството си на физически лица” се заличават.

§ 33. В чл. 177, ал. 1 думите „друго регистрирано лице ” се заменят с „друго лице”.

§ 34. В чл. 179 думите „Регистрирано по този закон” се заличават.

§ 35. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 8 се изменя така:

„8. "Безвъзмездна" е доставката, при която няма възнаграждение или стойността на даденото многократно надхвърля стойността на полученото към датата на данъчното събитие.”

2. В т. 18 изречение трето се заличава.

3. Създава се т. 18а:

„18а. „Основна дейност” по смисъла на чл. 70, ал. 2, т. 5 е дейността на регистрирано лице при която общата стойност на една или повече от извършените доставки от лицето от следните видове представлява повече от 50 на сто от общата стойност на изпълнените от лицето всички доставки през

последните 12 месеца преди текущия месец, независимо дали са изтекли 12 месеца от регистрацията по Закона за данък върху добавената стойност:

а) прехвърляне на собственост или вещни права върху тези превозни средства и стоки по чл. 70, ал.1, т. 5;

б) транспортни услуги с тези превозни средства;

в) ремонт на такива превозни средства;

г) отдаване под наем на тези превозни средства;

д) подготовка на водачи на моторни превозни средства по смисъла на Закона за движение по пътищата с тези превозни средства.”

4. В т. 32 се добавя изречение второ: „Създаването на нов актив от държател/ползвател на наетия или предоставен за ползване актив се приравнява на подобрене.”

5. Създават се т. 65 и 66:

“65. “Автентичност на произхода” означава уверение за самоличността на доставчика или на издаващия фактурата/известие то към фактурата от страна на доставчика или от страна на получателя по доставката”

66. „Цялост на съдържанието“ означава, че съдържанието на фактурата и известие то към фактурата не е променено. Форматът на електронна фактура и електронно известие към фактура може да бъде променян.”

§ 36. В §1а на Допълнителните разпоредби се създава т.6:

“6. Директива 2010/45/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на правилата за фактуриране (ОВ, L 189 от 22 юли 2010).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 37. Правото за подаване на регистрационен опис по образец за наличните активи към датата на регистрацията, което е възникнало към 31.12.2012 г., но не е упражнено към датата на влизане в сила на този закон и за упражняването му не са изтекли сроковете по чл. 103, ал. 2 или чл. 132, ал. 4 от закона, може да се упражни в срок от 45 дни от датата на регистрацията по закона.

§ 38. В Закона за корпоративното подоходно облагане (Обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; доп., бр. 108 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 110 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 32 от 2009 г., изм., бр. 35 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19 от 2011 г.; доп., бр. 31 от 2011 г., бр. 35 от 2011 г.; изм., бр. 51 от 2011 г., бр. 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г., бр. 40 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 26 се правят следните изменения и допълнения:

а) В т.6 след думата „конфискации“ се добавя „включително по чл. 307а от Наказателния кодекс“;

б) Създава се т. 12:

„12. разходи за подкуп и/или прикриващи подкуп на длъжностно лице или чуждо длъжностно лице, когато престъплението по чл. 301-307 от Наказателния кодекс е установено с влязъл в сила съдебен акт.“

2. В чл. 83, ал. 2, т. 1 числото „200 000“ се заменя с „300 000“.

3. В чл. 84 накрая се добавя „и чиито нетни приходи от продажби за предходната година превишават 1 000 000 лв.“

4. Чл. 201 се изменя така:

„Чл. 201. Внесенят данък при източника се декларира по реда на чл. 142, ал. 5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.”

5. В чл. 202 се правят следните изменения:

а) Алинея 1 се изменя така:

„(1) Платците на доходи, удържащи данъка при източника по чл. 194, са длъжни да внесат дължимите данъци в тримесечен срок от началото на месеца, следващ месеца, през който е взето решението за разпределяне на дивиденди или ликвидационни дялове.”

б) Алинея 2 се изменя така:

„(2) Платците на доходи, удържащи данъка при източника по чл. 195, са длъжни да внесат дължимите данъци, в тримесечен срок от началото на месеца, следващ месеца на начисляване на дохода.”

6. В чл. 209, ал. 3, т. 3 се изменя така:

„3. не е получил първа индивидуална квота за предходните две календарни години;”

7. В чл. 211 думите „съответния месец” се заменят със „съответната година”.

8. В чл. 212 думите „съответния месец” се заменят със „съответната година”.

9. В чл. 217, ал. 2 изречение първо думите „15-о число на месеца, следващ месеца, в който е начислен разходът” се заменят с „31 март на следващата година”. В изречение второ след думата „дължимия” се добавят думите „през следващи данъчни периоди”.

10. Чл. 249 се изменя така:

„Чл. 249. Данъчната основа за определяне на данъка върху приходите са приходите на бюджетното предприятие от сделки по чл. 1 от Търговския закон, както и от отдаване под наем на движимо и недвижимо имущество, начислени през съответната година.”

11. Чл. 253 се изменя така:

„Чл. 253. Данъкът върху приходите се внася в срок до 31 март на следващата година.”

12. В чл. 257, ал. 2 навсякъде думите „календарния месец” се заменят с „календарната година”.

13. В чл. 260 думите „ежемесечно в срок до края на следващия месец” се заменят с „в срок до 31 март на следващата година.”

14. В чл. 277а се създава ал. 3:

„(3) Лице, което е предоставило на работодатели ваучери за храна, които не отговарят на реда и условията за отпечатване на ваучери за храна, определени с наредбата по чл. 209, ал. 6 се наказва с имуществена санкция в размер на номиналната стойност на предоставените ваучери за храна, но не по-малко от 2000 лв.”

15. В § 1 от допълнителните разпоредби се създава т. 65:

„65. „длъжностно лице” и „чуждо длъжностно лице” за целите на чл. 26, т. 12 са тези по смисъла на чл. 93, т. 1 и т. 15 от Наказателния кодекс.”

§ 39. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм., бр. 52 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 64 и 113 от 2007 г.; бр. 28, 43 и 106 от 2008 г.; доп., бр. 25 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 32 от 2009 г.; изм., бр. 35 от 2009 г.; доп., бр. 41 от 2009 г.; изм., бр. 82 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 и 99 от 2009 г.; бр. 16 от 2010 г.; доп., бр. 49 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 94

от 2010 г.; изм., бр. 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 19 и 31 от 2011 г.; доп., бр. 35 от 2011 г.; изм., бр. 51 от 2011 г.; бр. 99 от 2011 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 33, ал. 6 се създава т. 10:

„10. данъчната стойност на имуществото към момента на заличаването на едноличния търговец от търговския регистър – в случаите на заличаване на едноличен търговец, когато имуществото на предприятието е преминало към физическото лице – собственик.”

2. В чл. 45 се правят следните изменения и допълнения:

а) Създава се нова ал. 8:

„(8) Служебните бележки по ал. 4 и 7 се издават при поискване от лицето, придобило дохода, а когато лицето не е поискало издаването им – в срок до 15 април на следващата година.”

б) Досегашната ал. 8 става ал. 9.

3. В чл. 50, ал. 1, т. 3 думите „чл. 38, ал. 8” се заменят с „чл. 38, ал. 5, т. 2 и ал. 8”.

4. Чл. 55 се изменя така:

„Чл. 55. Внесеният окончателен данък за начислени/изплатени доходи на чуждестранни физически лица се декларира по реда на чл. 142, ал. 5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.”

5. Чл. 56 и 57 се отменят.

6. В чл. 64, ал. 3 думата „справката” се заменя с „декларацията”.

7. В чл. 65 се правят следните изменения и допълнения:

а) В ал. 1, 2, 3, 4, 7 и 10 думите „срок до края” се заменят с „тримесечен срок от началото”.

б) Алинея 9 се отменя.

в) Алинея 11 се изменя така:

„(11) Данъкът, който работодателят е задължен да удържа по чл. 42, се внася до 10-о число на месеца, следващ месеца, през който данъкът е удържан или през който са направени частичните плащания в случаите по чл. 42, ал. 6. Работодателят по основното трудово правоотношение внася данъка по чл. 49, ал. 5 в срок до 10 февруари на следващата година.”

г) Алинея 12 се изменя така:

„(12) Данъкът, който предприятията и самоосигуряващите се лица – платци на доходи са задължени да удържат по чл. 43, ал. 4 и 44, ал. 4, се внася в срок до края на месеца, следващ тримесечието на придобиване на дохода, като за доходи, придобити през четвъртото тримесечие на данъчната година, не се удържа и внася авансов данък.”

8. В чл. 67 се правят следните изменения и допълнения:

а) В ал. 1 и 3 думите „до 15-то число” се заменят с „в срок до края”.

б) В ал. 2 след думите „чл. 44” се поставя запетая и се добавя „ал. 3”.

9. В чл. 73 се правят следните изменения и допълнения:

а) Алинея 1 се изменя така:

„(1) Предприятията и самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване-платци на доходи, изготвят декларация по образец за:

1. изплатените през годината доходи по чл. 10, ал. 1, т. 3, 4 и 6, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа;

2. изплатените през годината доходи от прехвърляне на права или имущество, с изключение на подлежащите на деклариране по реда на чл. 142, ал. 5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

3. изплатените през годината доходи по чл. 13, ал. 1, т. 3, 7, 8, 9, 20, 21 и 24 в случаите, когато годишният размер на съответния доход, изплатен на физическо лице, превишава 5000 лв.”

б) Алинея 2 се изменя така:

„(2) В декларацията по ал. 1 се посочва и информация за начислените, удържаните и внесените данъци, когато предприятието или самоосигуряващото се лице е задължено да начислява, удържа и внася авансово данък по чл. 43, ал. 4 и 44, ал. 4 или окончателен данък по чл. 38 за начислени/изплатени доходи на местни физически лица. При преобразуване или прехвърляне на предприятие декларацията се изготвя от правоприменника.”

в) В ал. 3 думата „справката” се заменя с „декларацията” и се добавя изречение второ: „В случаите на продажба, замяна или друго възмездно прехвърляне на права или имущество по чл. 33, ал. 3, доходите се включват в декларацията по ал. 1 за данъчната година на прехвърлянето.”

г) В ал. 4 думата „справката” се заменя с „декларацията”.

д) В ал. 5 числото „10” се заменя с цифрата „5”, думата „справката” се заменя с „декларацията”.

10. В чл. 82, ал. 1 думата „представяне” се заменя с „деклариране”.

11. В § 1 на допълнителните разпоредби се създава т. 57:

„57. „данъчна стойност” за целите на чл. 33, ал. 6, т. 10 е тази по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане.”

§ 40. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30 и 34 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г.; изм., бр. 36 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 106 от 2008 г.; доп., бр. 6 и 24 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 54 от 2012 г.) се правят следните изменения:

1. В Глава трета, Раздел I в заглавието думата „заплащане” се заменя с „начисляване”.

2. В чл. 20, ал. 1 думата „заплащане” се заменя с „начисляване”.

3. В чл. 21, ал. 1 думите „плащане на” се заменят с „облагане с”.

4. В чл. 32 се правят следните изменения:

а) В ал. 1, т. 3 и 4 числото „630” се заменя с „645”;

б) В ал. 7 числото „685” се заменя с „710”;

в) В ал. 8 числото „600” се заменя с „645”;

г) В ал. 9 числото „685” се заменя с „710”.

5. В чл. 33, ал. 3 след думите „по ал.1” се поставя запетая и се добавя „т. 1-4”.

6. В чл. 85 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 думите „заплащане и за” се заличават.

б) в ал. 2 се създава т.8:

„8. основание за неначисляване на акциз.”

7. В § 78 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове (обн. ДВ, бр. 54 от 2012 г.) думите „извършващи дейности с природен газ” се заличават.

§ 41. В Закона за счетоводството (Обн. ДВ. бр. 98 от 2001 г.; изм. ДВ. бр. 91 от 2002 г.; изм. ДВ. бр. 96 от 2004 г.; изм. ДВ. бр. 102, бр. 105 от 2005 г.; изм. ДВ. бр. 33, бр. 63, бр. 105, бр. 108 от 2006 г.; изм. ДВ. бр. 57 от 2007 г.; изм. ДВ. бр. 50, бр. 69, бр. 106 от 2008 г.; изм. ДВ. бр. 95 от 2009 г.; изм. ДВ. бр. 94 от

2010 г.; изм. ДВ., бр. 19, бр. 34, бр. 99 от 2011 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Чл. 3, ал. 2 се изменя така:

„(2) Счетоводните документи, които постъпват в предприятията на чужд език, се придружават с превод на български език на съдържанието на отразените в тях стопански операции, с изключение на документите, които са данъчни документи по смисъла на чл. 112, ал.1, т. 1 и 2 от ЗДДС.”

2. В § 1а от Допълнителните разпоредби се създава т.4:

„4. Директива 2010/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2010 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на правилата за фактуриране на данък върху добавената стойност (ОВ, L 189/1 от 22 юли 2010 г.).”

§ 42. Законът влиза в сила от 1 януари 2013 г., с изключение на § 40, т. 2, 3, 5, 6 и 7, които влизат в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник.”